

БЕОГРАДСКО ДЕЧЈЕ ПОЗОРИШТЕ „БОШКО БУХА“

Ч И Н И Ч Е Н

(ЦАРЕВО НОВО ОДЕЛО)

источњачка бајка с певањем у три чина

Написала : **ШАРЛОТА ШОРПЕНИНГ** превео **МЛАЂА ВЕСЕЛИНОВИЋ**

Музика : **МИХОВИЛ ЛОГАР**

Декор : **ЈОВАН КРИЖЕК**

Костими : **МИРА ГЛИШИЋ**

Режија : **ПРЕДРАГ ДИНУЛОВИЋ**

Ас. режије : **МИХО ПОЛИТЕО**

Кореограф : **АНИ РАДОШЕВИЋ**

Оркестар дечјег позоришта

Диригент : **ДУШАН МИТРОВИЋ**

Ч И Н Ч Е Н

ЧИН	Добрила Матић	АР	Живојин Мишчевић
ЧЕН	Дечаци из једне далеке земље	АРИЦА	Матилда Шпилар
	Љубица Ђокић	ЧЕН, министар одеће	Слободан Стојановић
	Душанка Тиосављевић	ГЕНЕРАЛ	Иван Јонаш Милан Срдоц
Т К А Ч И :	Драгица Полавдер	ГРАЂАНИН	Зоран Лонгиновић
ПОНГ	Љиљана Поповић	ГРАЂАНИН	Бранислав Митић Рајко Лаловић
МОНГ	Слободан Колаковић	ПАСНИК	Душан Поповић к. г.
ЛИНГ	Михаило Фаркић	СВОРСКЕ ДАМЕ	Ангела Башковец Даница Поповић
ФАХ	Бранислав Митић	ОЈНИЦИ	Гордана Грбић Зона Матејовић
ЛАХ	Милена Политео		
ЦИН	Лелица Ђурђевић		
ЦИН-ЦИН, дете			

БАЛЕТ : Љиљана Киш, Албојностић, Нада Ашковић

Декор, костими, власуље и каширерски израђени у радионицама дечјег позоришта

Пауза II чина

САДРЖАЈ

Живео је давно један цар који је толико волео нове хаљине, да је сав државни новац трошио да буде што лепше и раскошније одевен и мало га се тицало што је народ у његовој царевини живео у беди и био више гладан него сит. Најгоре су живели царски ткачи који су ткали скупоцене тканине за царева нова одела, јер је царев први министар, свирепи Шем, узимао за себе све злато и драго камење које им је било потребно за њихов посао, а за готове тканине плаћао им таман толико да су могли умрети од глади.

Два враголана, Чин и Чен, путујући по свету и тражећи пустоловине, дођу једнога дана у цареву престоницу. Кад су од ткача дознали за њихове невоље, одлуче да им помогну и да свирепог Шена свргну са власти. Брзо су смислили добар план.

Саопште цару да њих двојица умеју да саткају чудесну тканину, најлепшу на свету, но која има ту особину да је нико ко је глуп или недостојан свога положаја не може видети. Цар пристане да му од ње начини нове хаљине и они то радосно обећају.

У Шеновој соби у двору Чин и Чен праве се да ткају чудесну тканину. Случајно у соби открију и скровиште у коме Шен крије драгоцености које је отео од ткача. Сви великодостојници на двору, па и царица сама, уплашили су се да тканина не открије да су глупи и да нису достојни свог положаја. Они редом долазе у собу код двојице враголана, праве се да виде хаљине, које уствари и не постоје, и хвале њихову лепоту. Најзад долази цар и Чин и Чен му „пробају“ нове хаљине. И сам цар се претвара да види тканину, а сви око њега хвале лепоту и богатство царевог новог одела. Када министар Шен једанпут случајно прође иза царевих леђа, Чин и Чен га оптуже да је стао на царев плашт и да га је поцепао. Цар се разљути, а Шен моли за милост и правда се да није видео. Тада се открије да Шен не види тканину, да је, дакле, глуп и недостојан да буде министар. Цар нареди да га баце у тамницу, а Чин и Чен покажу цару и скровиште у које је Шен скривао крадено благо.

Цар пред свима у новим „хаљинама“ врати ткачима њихове куће а Чин и Чен крену брже-боље даље у свет док цар не открије њихову враголију и подвалу.